ἀμφιθίνια, οἱ ἄπαρ καὶ τ̃ θινῶν ἢ τοὶ τ̃ σω̃ρ. λέγεθλέ ὡς χρῆσι
καὶ παῦ ἀ παρ χή. ἄωτιστον, τὸ θέ. ἀμφιθινί. σωλ. λαφυρ.
ἀμφώ τα, ἀσπιδό τα. ἀμαρῆ, εὐ βραχέα ὥσα. ἐν ἀπό μω, εὐ
εἴ πῃ ὀφθαλ, ἢ εὐ στιγμῆ. ἀμαφ, αὐ τί τ̃ μικρ ἢ γδεύ. ἀλάσως,
τὸ μεσόκοιλον φοβι κός δακτ̃λ: ἀλαζών. ἀπατεών. ἀλεξίκακε,
καθάρσιος ἢ κακῶν. ἀλάστης, ὁ τοὺς τοὺς ἀλῶν ἐπασκῶν, καὶ ἀλιτόθε.
ἄλιστος, ὁ ἀνεξάλιστος. ἀλής, ὁ πλανής. ἀλιτήριος, ὁ ἀνόσιος.
καὶ ἀνδρόμηνος μαόλις καὶ ἐξηλορτηκὼς θεῶν. ἀλίτης, ὁ ἁμαρτ τὼς
ἀλαζών, τοὺς ἐφοῖς γὰρ ἔχουσιν αὐχοῦσι τ̃ ὧν ἔχουσι. ἄτης πῶλος ἀπ:
ἀλλοτελεσίοκαρπος, ὁ πολὺ ἐν ἄλλοις τ̃ ἀφῆς. πρὸς ἐ τὸν ποιητὴν λόγος
ἀλαζονεία, ἡ ἕξις πρὸς τοιητὴ τῶν λόγων πεῦ πορχον. ἄλλως, ἡ πλάνη:
ἄλοχος, ὡς εἰ ἄκ καὶ πορθενί ἐ τὸν λέχους ἄπορος. ἀλοχεύω, ἀποκύω.
ἀλλόθεν, ἄπ τ̃ ἀφέλους ἐπὶ τὸ χρ̃ πρόσω. μεταβολὴ λέγω
τὸ τ̃ χέρους ἐπὶ τὸ ἀφέλους καὶ πρὸς τ̃ μέλ ἐπὶ τὸ ἀφέλους ἢ ἐ
τοὶ τὸ λῶ θεν. τὸ πλείω): ἄλλωσις. ἐρώμων, πρόθεσις. ἢ ἀλλώπηξ
ἔνθα γ ρῆ. τ̃ πρ̃ ἀλώπηξ ποιᾶ. ξ κ ἐμίν γ καὶ τ̃ θεοῦ πρόχυσιν.
καὶ ἐ τὸν γ ὧν ἀβλαβῆ. ἀλτός, λύ σις, θλίψις. ἀλιστομῆ, μι
ασμῆ καὶ μιασθῆναι θεοῦ τῶν ἀδικ: ἀλλαγῆα. ἐν θῦ ὃ μενέυ).
ὥστε πρὸ τὸ μὲν ἀλλαγ, αὖ νος. τὸ δὲ ἴα θῦ. διότι καὶ αὐ τ̃ ἐ
αὐνᾶ τε τοὶ ὧν ὁ πάθου φαλ λός, ἀλλαγῖα ὁ πάθου φάλ,
ὁ οὐ μηδὲς τὸ θέλω. ἄλως, τὸ ἐ αθό μ), πλὴν τὸ δὲ τῶν θεμελίων
φρόνησον.